

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 162 — Rok 133 (4)

Środa, 12 lipca 1944 r.

DZIŚ: Jana Gw.
JUTRO: Małgorzata

Natężenie bitwy w Normandii wzrasta

295 czołgów zniszczono w rejonie Kowla Boje w rejonie Wilna, Dynaburga i Noworzewa

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 11 lipca:

W Normandii toczy się prawie na całej szerokości nieprzyjacielskiego przyczółka mostowego bitwa obronna. Przy najcięższym poparciu artylerii, czołgów i sił lotniczych usiłovali Anglo-Amerykanie ponownie wedrzeć się w nasz front, aby móc potem uderzyć w głąb Francji. Z przykładową dzielnością wytrzymały nasze wojska uderzenie nieprzyjaciela. Straty jego są bardzo wielkie. Jedynie w dniach 8-go i 9-go lipca zniszczono w rejonie Caen 102 czołgi nieprzyjacielskie.

W dniu wczorajszym przeszedł nieprzyjaciół na wschód od Orne do ataku w kierunku wschodnim i został odparty. Na południe od Caen udało mu się wziąć miejscowość Marcouf położoną poza naszymi pierwszymi liniami. Przeciwnatarcie naszych grenadierów pancernych odrzuciło wkrótce potem atakujące grupy nieprzyjaciela. Na zachód od tej miejscowości walczono zaciekłe o pewną wyżynę panującą nad okolicą, która w ciągu dnia kilkakrotnie zmieniła właściciela a w końcu znalazła się wieczorem w naszych rękach. Pod Tessel-Bretteville odparto kilkakrotnie powtarzane ataki czołgów nieprzyjacielskich.

Po obu stronach szosy Carantan-Perlers zaatakował nieprzyjaciół na szerokim froncie. Po ciężkich walkach powstrzymano go na południowy zachód od naszych dawnych pozycji. Również w rejonie La Haye du Puits toczyły się zawzięte walki. Nasze wojska utrzymały tam wszędzie swoje pozycje.

We Francji również i wczoraj zlikwidowano w walce ponad 50 terrorystów.

We Włoszech ponawiał nieprzyjaciół w dalszym ciągu w dawnych punktach ciężkości próby przełamania frontu. Mimo użycia znacznych

sił pancernych nie udało mu się jednak osiągnąć żadnego znaczącego sukcesu.

W rejonie Kowla odparto wojska i broni SS w czasie czterodniowych ciężkich bojów obronnych napór 10 sowieckich dywizji strzeleckich, korpusu pancernego i dwóch brygad pancernych, zadając przeciwnikowi zna-

bahnführera Muehlenkampa odznaczony przy tym chwalebna wytrwałością.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego toczą nasze wojska wśród przynajmniej jednego upału walki ze znacznymi siłami nieprzyjacielskimi, które i nam przynoszą straty.

Bohaterska załoga miasta Wil-

Dr Goebbels o obecnej sytuacji wojennej

BERLIN, 11. 7. — „Niemcy mają wszelkie powody, aby nadchodzących miesięcy wojny oczekiwać z niezłamczonym spokojem oraz w świadomości swej siły materialnej i moralnej“, taka była myśl przewodnia przemówienia ministra Rzeszy dra Goebbelsa, wygłoszonego z końcem ubiegłego tygodnia w jednym z miast wschodnio-niemieckich.

Dr Goebbels podkreślił w toku swoich wywodów, że obecny konflikt zbrojny nie rozgrywa się, tak jak dawne wojny, o posiadanie ja-

kiej prowincji, o granice strategiczne bądź też interesy gospodarcze, lecz walka obecna toczy się w imię o wiele poważniejszych zagadnień. Minister przypomniał przy tym zda nie wygłoszone przez Adolfa Hitlera przed dwoma laty:

„Każdy musi sobie zdać sprawę z tego, że na końcu tej wojny będą tylko ci, którzy ją przeżyli i ci, którzy zostali zniszczeni“. Dlatego też, mówił dalej dr Goebbels, nie może istnieć żadna wątpliwość co do tego, że Niemcy będą atakowały swoich przeciwników przy użyciu wszelkich środków bojowych.

Niemcy odrzucają jednak równocześnie niezdrowe kompromisy w stosunku do samych siebie, fałszywe oszczędzanie własnej osoby i przyjemnych nawyków. Generalnego ataku przeciwników wojennych Rzeszy od wschodu i zachodu oczekuje się na nadchodzące lato. Międzynarodowe koła Rzeszy zdają sobie doskonale sprawę, że wobec ujawniającej się w wielu dziedzinach materiałowej przewagi Aliantów nie brakuje ciężkich ofiar, a miejscami poważnych wypadków.

W związku z tym dr Goebbels wskazał, jakie konsekwencje wynikną z tego dla Niemiec i stwierdził, że oprócz zmobilizowania rezerw produkcyjnych Rzeszy celem dostarczenia jeszcze liczniejszego i jeszcze lepszego sprzętu bojowego na front, niezbędnie konieczna jest również mobilizacja wszystkich sił moralnych, celem opanowania ewentualnych dalszych trudności, jakie wynikną w przyszłości. Jako przykład przytoczył dr Goebbels postawę armii niemieckich na froncie oraz postawę ludności cywilnej na obszarach nawiedzonych przez wojnę lotniczą.

Na temat odwetu przeciwko Anglii dr Goebbels oświadczył, że zastosowanie broni „V 1“ nie pozostaje bez poważnego wpływu na całokształt życia publicznego w Anglii. Jakkolwiek dotychczasowych rezultatów nie wolno pod żadnym warunkiem rozpatrywać przez okulary iluzji, to jednak jest pewnym, że latające bomby ugodziły Anglików właśnie w chwili, kiedy wydawało im się, iż największe wysiłki wojenne mają już poza sobą.

Przy ocenie ogólnej sytuacji wojennej nie można zapominać także o poważnych trudnościach społecznych w obozie Aliantów. Także w Londynie, Waszyngtonie i Moskwie panują wielkie braki i ograniczenia żywnościowe.

czne straty w ludziach i materiale. W czasie tych walk, dzięki współdziałaniu wszystkich rodzajów broni frontu i zaplecza zniszczono 295 czołgów sowieckich.

Reńsko-mozelska 342 dywizja piechoty pod wodzą generała majora Nickel; reńsko-westfalska 26 dywizja piechoty pod dowództwem pułkownika Frombergera oraz grupa bojowa 5 SS dywizji pancernej „Wiking“ pod dowództwem Oberstur-

na odparła wczoraj krwawo w zarytym boju nieprzyjaciela, który atakował ze wszystkich stron. Także poza miastem posuwał się nieprzyjaciół dalej na zachód i na południowy zachód. Na zachód od linii kolejowej Wilno—Dynaburg odparto liczne ataki bolszewików.

Na południe od Dynaburga toczą się gwałtowne walki z licznymi bolszewickimi dywizjami strzeleckimi i formacjami czołgów. Na północ od Połocka nie ponowil wczoraj nieprzyjaciół swych usiłowań przełamania frontu na skutek wysokich krwawych strat dni poprzednich. Natomiast udało się mu włamanie miejscowe na południowy wschód od Noworzewa, gdzie walki są jeszcze w toku.

Eskaдры samolotów bliskiego wsparcia wspomagały wydatnie nasze ciężko zmagające się oddziały szczególnie w rejonie Wilna. Zniszczyły one tam wiele czołgów i dział jako też ponad 200 pojazdów sowieckich.

Pejedyńcze brytyjskie samoloty zrzuciły nocy ubiegłej bomby na Berlin.

Naloty na Guam

TOKIO, 11. 7. — Dnia 8 lipca usiłowało 50 samolotów alianckich zaatakować wyspę Guam. Japońska obrona przeciwlotnicza straciła 16 maszyn. Przy usiłowanym ataku w dniu 7 lipca zestrzelono 8 maszyn. Szkody, wynikłe po stronie japońskiej są bardzo nieznaczne.

Walki na froncie włoskim

BERLIN, 11. 7. — Ze źródła dobrane poinformowanego dowiaduje się agencja „Telepres“ następujących szczegółów o walkach na froncie włoskim:

Pomimo silnej liczebnej przewagi swej w materiale i wojskach nie osiągnęli Alianci jeszcze wyników o wymiarach operacyjnych na froncie włoskim. Dywizje niemieckie walczące na froncie włoskim zniewolone były wprawdzie w niektórych miejscach zrezygnować z dalszego terenu i przenieść swe pozycje o kilka kilometrów w kierunku północnym.

tym samym jednak nie utracono łączności na żadnym miejscu.

Anglicy i Amerykanie przy silnym wsparciu wykonali kilka bezskutecznych ataków w dwóch punktach ciężkości, z których jeden utworzył się na południe od miejscowości Arezzo. — Wobec silnej straty, jaką ponieśli oni w ludziach, do czego dodać jeszcze należy 19 zniszczonych czołgów, zrezygnowali na razie ze swych ataków, widocznie w zamiarze doprowadzenia rezerw do linii frontowych. W obrębie wybrzeża adriatyckiego trwały gwałtowne walki przez dzień i noc.

Głos dnia

Korespondent londyński dziennika szwajcarskiego „Tat“ donosi, że w dniach ostatnich przed przyjazdem de Gaulle'a do Waszyngtonu kilku członków kongresu amerykańskiego wniosło dysonans do dyskusji amerykańsko-francuskich, poruszając delikatne zagadnienie, dotyczące punktów oparcia dla marynarki i lotnictwa amerykańskiego na terytorium francuskim.

Senator Reynolds zażądał stałych punktów oparcia na morzu Karaibskim, na Martynice, wyrażając jednocześnie zdanie, że dosko-

nałymi punktami oparcia dla floty Stanów Zjednoczonych byłyby dwie wyspy na Atlantyku północnym, St. Pierre i Miquelon. Poddał on myśl, aby Francja oddała te posiadłości Stanom Zjednoczonym w miejsce zapłacenia swych długów wojennych z roku 1914-18.

Pewien poseł demokratyczny do Izby Reprezentantów zgłosił pretenzje Stanów Zjednoczonych do Nowej Kaledonii na Pacyfiku i do Dakaru, których opanowanie z dawną już uważają Amerykanie jako rzecz dla siebie życiowo ważną.

